

РЕШЕНИЕ

№ 21523

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 05.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8601** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от Т. Б. Д. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес –гр. С., [улица], ет.3, ап.5 чрез адв. М. Л. със съдебен адрес- [населено място], [улица], ет.1 срещу Ревизионен акт № Р-22221023005867-091-001/26.01.2024 г. издаден от М. Г. А. –Д. – орган, възложил ревизията и Й. Р. Н. –ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 563/25.04.2024г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, поради липса на предпоставките на чл.122 ал.1 от ДОПК, които следва да бъдат установени от органите по приходите. В случая установените допълнителни данъчни задължения в РА се основават на предположения , а не на конкретни факти. Оспорва се начинът на определяне на данъчната основа. Оспорват се и твърденията в ревизионния акт, че жалбоподателят е извършвал стопанска дейност – продажба на кафе, за което органите по приходите не са ангажирали доказателства. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от адв.Л., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендират се разноси по представен списък.

Ответникът по делото –Директора на ОДОП –С. при ЦУ на НАП оспорва жалбата чрез процесуалния си представител –юрисконсулт Г., която смята че оспорения ревизионен акт е законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска Градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен на жалбоподателя на 05.02.2024г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 19.02.2024г. /вх. № 94-Т-40 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 563/25.04.2024г. на Директора на Дирекция “ОДОП” –С., е връчено на 07.06.2024г. по електронен път, а постъпилата жалба срещу РА до АССГ е подадена по електронен път на 21.06.2024г. т.е. жалбата е редовна и в срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221023005867-020- 001/06.10.2023 г., връчена на 25.10.2023 г., е възложено извършването на ревизия на Т. Б. Д. за установяване на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г. и от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г., годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за ЕТ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. г. и от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221023005867-020-002/15.11.2023 г. обхвата на ревизията е разширен, като е включено установяването на задължения за осигурителни вноски за УПФ и ДОО за самоосигуряващи се за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. и за ЗО за самоосигуряващи се за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. и от

01.01.2020 г. до 31.12.2021 г. Всички заповеди са издадени от М. Г. А.-Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощена със Заповеди №3-ЦУ-869/03.05.2023 г., № 3-ЦУ - 1997 от 04.11.2022 г., №3-ЦУ-264/01.02.2023 г. и №3-ЦУ-2079/06.10.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-864/04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221023005867-092-001/21.12.2023 г., срещу който не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221023005867-091-001/26.01.2024 г., издаден от М. Г. А.-Д. - орган, възложил ревизията, и Й. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията.

С РА са установени данъчни и осигурителни задължения в размер на 7 469,12 лв. /главница в размер на 5 488,24 лв. и лихва за забава в размер на 1 980,88 лв./, в т.ч.: за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за облагане на доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 36,00 лв. и лихви в размер на 10,94 лв., за данъчен период 2020 г.; за годишен данък по ЗДДФЛ за ЕТ в размер на 2 716, 00 лв. и лихви в размер на 848,00 лв., за периодите 2017 г., 2020 г. и 2021 г.; за задължения по реда на Кодекса за социалното осигуряване /КСО/ за вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ - за самоосигуряващо се лице в размер на 507,84 лв. и лихви в размер на 351,43 лв. и за универсален пенсионен фонд /УПФ/ - за самоосигуряващо се лице в размер на 184,00 лв. и лихви в размер на 127,32 лв., за данъчен период 2017 г. и за здравноосигурителни вноски по реда на Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ в размер на 2 044,40 лв. и лихви в размер на 642,51 лв.

Жалбоподателят Т. Д. е местно физическо лице и е данъчно задължено лице за доходи,

произтичащи от източници в Република България и чужбина. Жалбоподателят не е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 от Търговски закон /ТЗ/, тъй като няма образувано предприятие, което по предмет и обем да изисква неговите дела да се водят по търговски начин.

През периода от 25.04.2018 г. до 01.06.2021 г. жалбоподателя е с 54% намалена работоспособност, съгласно решение на ТЕЛК. Поради това попада в хипотезата на чл. 18, ал. 1 от ЗДДФЛ, т.е. лица с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган. Жалбоподателят има сключен граждански брак с Б. В. Нитова – Д.. На съпругата му Б. В. Л.-Д. също е извършена ревизия за установяване на задължения за данък гърху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г., приключила с издаването на РА № Р-22221023005868-091-001/26.01.2024 г. Преди образуване на процесната ревизия е извършена проверка за съпоставка на имущественото състояние и доходите на физическите лица /ПСИДФЛ/ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г., приключила с Протокол №ПФ-22221022000379-073- 001/20.09.2023 г.

В хода на ревизията са извършени множество действия от органите по приходите за установяване доходите на жалбоподателя, неговите разходи и притежаваното имущество. Приобщени са всички материали от извършената данъчна проверка по отношение на лицето Т. Б. Д., приключила с Протокол №П-22221022090510-073-001/28.10.2022 г.

Въз основа на събраните доказателства, органите по приходите са установили наличието на следните недекларирани доходи:

- от упражняване на свободна професия по чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ е получена сумата от 4 039,84 лв. през 2017 г., която е изплатена от „ДИРЕКТ.БГ“ ЕООД и „УНИТРЕЙД ЕКО“ ООД, ЕИК[ЕИК] и през 2018 г. е получил сумата от 4 338,82 лв., изплатени от „ДИРЕКТ.БГ“ ЕООД, „УНИТРЕЙД ЕКО“ ООД и „АУТСОРСИНГ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК];
- установен недостиг на парични средства в размер на 4 132,48 лв. през 2018 г., за който е приет, че е компенсиран с доходи от неустановен произход;
- от други източници по смисъла на чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 3 600,00 лв. през 2020 г. и а 1 000,00 лв. през 2021 г., представляващи получени по банков път преводи от Д. Х. Ф. и Х. Т. Т., за които не са предоставени доказателства и писмени обяснения относно характера на средствата и причината за превеждането им;
- от извършвана електронна търговия със стоки /кафе/ в размер на 3 660,00 лв. през 2017 г., определени като обща стойност на изплатените парични преводи и наложени платежи от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД;
- от дейност по предоставяни услуги по превоз на пътници, чрез приложение „ТАКСИ М.“ в размер на 13 650,00 лв. за 2020 г. и на 12 700,00 лв. за 2021 г.

Прието е, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, а именно: налице са данни за укрити приходи и доходи, довели до формиране на несъответствия между декларираните и/или получените приходи/доходи с имущественото и финансовото състояние на ревизираното лице. С Уведомление №-22221023005867-113-001/20.11.2023 г. жалбоподателят е информиран, че данъчната основа за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. и от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г., данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. и от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г. и осигурителният доход за установяване на задълженията от ЗОВ за ДОО - за самоосигуряващи и УПФ - за самоосигуряващи се за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. и здравно осигуряване - за самоосигуряващи се за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. и от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г. ще бъдат определени по реда на чл. 122 и следващите от ДОПК. Жалбоподателят не е представил писмени обяснения и изисканите му

документи. Не е представил и информация за разполагаемите парични средства в началото и в края на всеки отделен данъчен период.

Извършена е проверка в информационната система на НАП за декларирани изплатени доходи, както и в Агенцията по вписванията за декларираните сделки с недвижими имоти /описани на стр. 9 - 10 от РД/. Ревизиращите сочат, че лицето е било безработно, а съпругата му е получавала минимални доходи. Същият се е осигурявал само здравно, а съпругата му на минимални доходи. Поради това е прието, че не е разполагал с налични парични средства, получени от продажба на имоти, към 01.01.2017 г. Формиран е извод, че Т. Б. Д. не е разполагал с парични средства в брой към първия и всеки от следващите ревизирани периоди.

Констатирано е, че жалбоподателят е титуляр на разплащателни и депозитни сметки в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, „БАНКА ДСК“ ЕАД, „АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и на платежна сметка в „ИЗИПЕЙ“ АД. Салдата и движенията по банковите сметки са намерили отражение при съпоставката между реализираните от лицето доходи и извършените разходи през разглежданите периоди.

В разходната част са включени комунални и домакински разходи по фактури от доставчици, които подробно са описани в ревизионния доклад в табличен вид.

В резултат на изчислените разходи е установен недостиг на парични средства в размер на 4 132,48 лв. за 2018 г. Същият е компенсирал с недекларирани от лицето доходи в същия размер. След приспадане на данъчното облекчение по чл. 18, ал. 1 от ЗДДФЛ за лица с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, е определена данъчна основа за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на нула лева и не е начислен данък за внасяне.

За данъчните периоди 2020 г. и 2021 г. не е установен недостиг на парични средства, а е констатирано наличие на недекларирани доходи по чл. 35 от ЗДДФЛ /наредени преводи по банков път от физически лица, без посочено основание/ в размер на 3 600,00 лв. през 2020 г. и 1 000,00 лв. през 2021 г., които са включени в общите данъчни основи за облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ за съответните данъчни периоди. След приспадане на данъчното облекчение по чл. 18, ал. 1 от ЗДДФЛ на лицето е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ единствено за 2020 г. в размер на 36,00 лв. и и лихви за забава в размер на 10,94 лева

В частта на определената годишна данъчна основа за доходите от стопанска дейност като ЕТ - Органите по приходите са установили, че са налице данни за извършвана от Т. Б. Д. търговска дейност по занятие по смисъла на чл. 1 от Търговския закон /ТЗ/, а именно търговия със стоки /кафе/, доставяни през 2017 г. до клиентите, чрез „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД. От тази дейност жалбоподателят е получил доходи под формата на наложени платежи и пощенски парични преводи в размер на 3 660,00 лв.

От предоставяни услуги по превоз на пътници, чрез приложение „ТАКСИ М.“ лицето е получило доходи от 12 700,00 лв. през 2020 г. и 11 430,00 лв. през 2021 г. Доколкото извършваната дейност е осъществявана системно /по занятие/ и с цел реализиране на печалба е констатирано, че са налице условията по чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ, според която доходи от дейност като едноличен търговец се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като едноличен търговец.

На основание чл. 122, ал. 2 във връзка с чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, са формирани данъчни основи за доходи от стопанска дейност като ЕТ, както следва:

- за 2017 г. в размер на 2 673,76 лв., формирана като разлика между общата сума на изплатените в полза на лицето наложени платежи и пощенски парични преводи от продажби на кафе в размер на 3 660,00 лв. и дължимите осигурителни вноски по КСО и ЗЗВ в размер на 986,24 лв., върху

която е начислена 15% данъчна ставка по чл. 48, ал. 2 от ЗД ДФЛ, в резултата на което е определен дължим данък в размер на 401,00 лв. и лихва в размер на 247,29 лв.;

- за 2020 г. в размер на 11 302,20 лв., формирана като от общата сума на получените плащания по предоставяни услуги по превоз на пътници в размер на 11 650,00 лв. са приспаднати направените разходи в размер на 1 365,00 лв. /преведени комисионни към „ТАКСИ М.“/ и дължимите осигурителни вноски в размер на 982,80 лв. Определен е дължим данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 1 695,00 лв.

лихва за забава - 486,36 лв.;

- за 2021 г. в размер на 4 135,60 лв., формирана като от общата сума на получените плащания по предоставяни услуги по превоз на пътници в размер на 12 700,00 лв. са приспаднати направените разходи от 1 270,00 лв. /преведени комисионни към „ТАКСИ М.“/, дължимите осигурителни вноски в размер на 914,40 лв. и остатъка от гслагащото се данъчното облекчение по чл. 18, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 6 380,00 лв. Определен е дължим данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 620,00 лв. и лихва за забава в размер на 115,03 лв.

Относно определените задължения по КСО и ЗЗО

Органите по приходите са приели, че за периодите от м. 01.2017 г. до м. 03.2017 г., от м. 05.2017 г. до м. 08.2017 г., м. 10.2017 г., м. 02.2020 г., м. 03.2020 г. и от м. 05.2020 г. до м. 10.2021 г. жалбоподателят е извършвал търговска дейност по занятие, по смисъла на чл. 1, т. 1 от ТЗ, приравнена на дейност като ЕТ, за която не са подадени декларации обр. 1 за вид осигурен 12 /самоосигуряващо се лице по реда на чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО/, съгласно Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. за извършвана дейност като самоосигуряващо се лице. От 25.04.2018 г. Т. Д. е получавал и пенсия за инвалидност.

На основание чл. 124а от ДОПК е определен годишен осигурителен доход за всяка една от ревизираните години, като са взети предвид приходите от продажби на стоки и извършени услуги по превоз на пътници. Определен е годишен осигурителен доход за 2017 г. до размера на минималния осигурителен доход съгласно Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване /ЗБДОО/, тъй като реализираните от лицето приходи от търговска дейност през описаните периоди не го надвишават, а за 2020 г. и 2021 г. са доначислени здравноосигурителни вноски върху разликата между реализираните доходи и минималният осигурителен доход за съответния данъчен период.

Установени са допълнителни задължения за осигурителни вноски за самоосигуряващи се лица, както следва: за 2017 г. ДОО в размер на 507,84 лв., ДЗПС - УПФ в размер на 184,00 лв. и 30 в размер на 147,20 лв.; за 2020 г. 30 в размер на 982,80 лв. и за 2021 г. 30 в размер на 914,40 лв. Начислени са лихви за забава в размер на 643,31 лв.

В хода на съдебното производство е проведен разпит в качеството на свидетел на Б. М. –Д. – съпруга на жалбоподателя, която е заявила, че съпругът ѝ е извършвал дейност като шофьор на пътници със собствения си лек автомобил чрез онлайн приложение „Т.“. Подробно обяснява механизмът на регистрация на шофьора и желаещите да се придвижат пътници, чрез използване на приложението. Фирмата, която управлява приложението, удържа 10 процента от стойността на всяка завършена поръчка. Клиентите заплащат онлайн по сметка на жалбоподателя. Твърди, че няма информация съпругът ѝ да се занимава с продажба на кафе. Приобщени са и данъчните декларации по чл.50 от ЗДДФЛ за 2017, 2020 и 2021 година., както и писмени обяснения на жалбоподателя, предоставени в хода на извършената проверка, приобщени по надлежния ред като доказателства от органите по приходите в ревизионното производство.

Приети са всички писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5-годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение.

Оспорваният Ревизионният акт /РА/ № Р-22221522003133-091-001/21.12.2022 г. е издаден от М. Г. А. -Д. - на длъжност началник-сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., орган, възложил ревизията и Й. Р. Н. – ръководител на ревизията – главен инспектор по приходите в ТД на НАП В.. Във връзка с оправомощаването на органа възложил ревизията със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221023005867-020-001 от 06.10.2023 г.- М. Г. А. –на длъжност началник-сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В./ е приложена Заповед № РД-01-846/04.11.2022 г. на Директора на ТД на НАП С., с която на основание чл. 11 ал. 3 от ЗНАП във връзка с чл. 112 ал. 2 т. 1 от ДОПК и Заповед № З-ЦУ-1997/04.11.2022 г. на Зам. изпълнителния директор на НАП е наредено функции на компетентен орган по чл. 112 ал. 2 т. 1 от ДОПК, считано от 07.11.2022 г., да изпълняват служители, за които не се прилагат правилата на чл. 7 ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, измежду които е и М. Г. А. - Д., органът възложил ревизията, както и Заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП – С..

За доказване компетентността на възложителя на ревизията е представена заповед № З-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които в т. 2 са вписани имената на възложителя на ревизията и ревизиращия екип, които са служители на ТД на НАП В.. Със заповед № ЗЦУ-ОПР-24/15.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, Г. Д. – заместник изпълнителен директор на НАП е оправомощен да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Със Заповед № ЗЦУ –ОПР-22/22.08.2022 г. на изп. директор на НАП е определена З. Г. – заместник изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7 ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Съгласно приложението към заповед № З-ЦУ-2079/06.10.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, служители на ТД на НАП-С., посочени в Заповед № З-ЦУ-869 от 03.05.2023 г. да осъществяват производства по данъчно –осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта, измежду които е и жалбоподателя Т. Б. Д., за който компетентна дирекция е ТД на НАП – С.. Така възложеното ревизионно производство приключва с издаването на ревизионен акт от органи по приходите на ТД на НАП – В. . Предвид това и с оглед

представените писмени доказателства, съдът приема, че РА е издаден от компетентни органи при спазване на разпоредбите на ДОПК и ЗНАП.

Решение № 563/25.04.2024 г. също е издадено от компетентен орган – Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП.

Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити.

По делото няма спор, че жалбоподателят е местно физическо лице, както и че няма регистрирано предприятие на ЕТ и не е работил по трудово правоотношение. За ревизираните данъчни периоди лицето е подавало годишни данъчни декларации, които конкретно са отразени по номер, дата и декларираните доходи в РА – стр.2, 3 и стр.4 от

номерацията на акта.

Не се оспорват от жалбоподателя и констатираните разходи, които са установени от органите по приходите за всеки един от ревизираните периоди, както и определеното от ревизиращия екип начално салдо за всеки един от ревизираните периоди.

В хода на ревизионното производство органите по приходи са приели, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – наличие на данни за укрити приходи или доходи и чл.122 ал.1 т.7 – декларираните и /или получените приходи, доходи не съответстват на имущественото и финансовото състояние на ревизираното лице.

В изпълнение на задължението по чл. 124, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Уведомление, както вече бе посочено, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и годишен и авансов данък по ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

Съгласно чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато са налице данни за укрити приходи или доходи.

Според настоящия съдебен състав, ревизиращият екип обосновава е заключил, че са налице данни за укрити приходи. В хода на ревизионното производство органите по приходите са констатирани, че жалбоподателят е получавал парични суми по банковата си сметка през 2020 г. от Д. Ф. в общ размер на 3600 лева, за които суми липсва основание за получаването им и произходът на същите не е установен въз основа на извършените преводи; не е декларирал получени суми от „Еконт експрес“ ООД, изплатени през 2017г. както и са налични безспорни данни за получени приходи от извършване на превоз на пътници чрез приложението „МАХИМ“ в размер на 13 650 за 2020 г. и в размер на 12 700 лева за 2021 г. Въпреки, че в хода на извършената проверка на жалбоподателя са връчени 2 покани по чл. 103 от ДОПК съответно с №ПФ-22221022000379- 177-001/30.08.2023 г. и с №ПФ-22221022000379-999-002/20.09.2023 г., в които е указано, че следва да декларира пълния размер на реализираните доходи от" търговска дейност, вкл. и от продажба на кафе, както и да подаде коригиращи декларации за декларирания доход от извършената дейност по превоз на пътници, чрез подаване на приложение № 2 - доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ, същият не е сторил това по отношение на всички установени, но недеklarирани от него приходи.

На 30.09.2023 г. Т. Д. е подал декларации за 2017 г. и 2018 г. В приложение №3 - доходи от упражняване на свободна професия са декларирани получените доходи от упражняване на свободна професия по чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ, изплатени от „ДИРЕКТ.БГ“ ЕООД „УНИТРЕЙД ЕКО“ ООД и „АУТСОРСИНГ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.

Предвид това, съдът прави извод, че са осъществени предпоставки на чл.122 ал.1 т.2 и т.7 от ДОПК, поради което се ползва презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, а именно че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното.

Изложените в жалбата твърдения, че не са налице основанията на чл.122 от ДОПК, се опровергават от приетите по делото писмени доказателства – извлеченията от банковите

сметки на жалбоподателя, както и от собственоръчно дадените писмени обяснения от 25.05.2022г.от Т. Д. /лист 167 от делото/, приобщени в ревизионното производство, в които е посочил, че за предоставената от него услуга – превоз на пътници, клиента плаща лично на него в брой. Посочил, е че от търговеца, поддържащ приложението „Такси М.“ е одобрен да предоставя услуги – превоз на пътници, след което е започнал да получава поръчки от клиенти, които е изпълнявал. За всяка поръчка, чрез неговия акаунт в приложението, е бил задължен да преведе комисионна на търговеца, равняваща се на 10% от заплатената от клиентите сума. В тази насока са и свидетелските показания на съпругата му , която също е дала сведения пред настоящата съдебна инстанция за механизма на работа с приложението „Такси М.“.

Относно установения данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2020г. в размер на 36 лева и лихви в размер на 10,94 лева, в жалбата не са изложени конкретни възражения, относно основанието за тяхното установяване и така определеният размер. Съдът прима, изводите на ревизиращия екип и органите по приходите в тази част за законосъобразни, доколкото през 2020 г. по банковата сметка на жалбоподателя са постъпили суми от физически лица в общ размер на 3600 лева, за които жалбоподателят не е дал обяснения, относно причините за получаване на средствата, както и основанието за това и правилно, същите са преценени като недекларирани облагаеми доходи.

Органите по приходите и решаващият орган обосновават са приели, че жалбоподателят Д. в качеството му на задължено лице, е извършвал продажба на услуги – превоз на пътници чрез т.нар. приложение „Такси М.“ . Извършените от Т. Д. услуги са многобройни, имат траен характер и са извършени през продължителен период от време., поради което с продажбата им в качеството си на физическо лице, жалбоподателят е извършвал стопанска дейност, от която е получил доходи.

В подкрепа на този извод, са на първо място приетите писмени доказателства от ревизионната преписка, въз основа на които е установен интернет –сайта, чрез който са предлагани услугите от жалбоподателя, начинът на плащане, отчитане на услугите и начинът на получаване на тяхното заплащане, както и на данните в извлеченията от банковата сметка на жалбоподателя за преведени комисионни към „ТАКСИ М.“ в размер на 1 365,00 лв. през 2020 г. лв., на 1 270,00 лв. през 2021 г., равняващи се на 10% от общата сума на извършените от клиентите плащания във връзка с предоставените им превозни услуги. По тази причина неоснователни са твърденията в жалбата, че липсват доказателства за осъществена от него търговска дейност по занятие.

Съдът счита, че е правилен изводът на ревизиращия екип и решаващия орган, че продажбата на услуги – превоз на пътници е основна търговска дейност на лицето и че следва да се приложи разпоредбата на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ. Съгласно тази разпоредба ако физическото лице е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като такъв, доходите от стопанската му дейност се смятат за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и следва да се облагат с 15 на сто данък съобразно чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ.

Относно установените с РА приходи от извършвана продажба на кафе, съдът приема че възраженията на жалбоподателя са основателни.

В тази част, фактическите констатации в РА са направени въз основа на получени данни

от 3-то лице – „Еконт Експрес“ ООД, но само в обобщен вид – при липса на първични доказателства – товарителници, относно изпращане на стоки и разходни касови ордери. В съдебното производство, въпреки указанията на съда, относно разпределение на доказателствената тежест по делото, дадени в открито съдебно заседание на 23.01.2025 г., ответникът не направи доказателствени искания и не представи други писмени доказателства, относно твърденията си за извършвана търговска дейност – продажба на кафе от жалбоподателя. По делото липсват документи, въз основа на които да може да се направи извод за укрити приходи от продажба на кафе. Само въз основа на таблици, които нямат характер на счетоводен документ и съдържат вторична, обобщена информация, съставена от трето неучастващо по делото лице, не може да се стигне до фактическите, а и до правните изводи, формулирани от ревизиращите органи.

В този смисъл е и съдебната практика на ВАС / Решение № 2998/ 30.03.2022 г. по адм. дело № 7240/2021 г. по описа на ВАС, Решение № 10064/05.10.2021 г. по адм. дело № 2757/2021г. по описа на ВАС/

Предвид това, РА за допълнително установените данъчни задължения за 2017г. по ЗДДФЛ на ЕТ следва да бъде отменен. След като липсват достатъчно доказателства, относно стопанската дейност на Т. Д. свързана с продажба на кафе, то и така определеният от органите по приходите осигурителен доход от 3660 лева съответно за м.01.,02, 03, 05., 06, 07, 08 и м.10.2017г. е неоснователно определен и при отсъствие на фактическите и правните основания на чл.6 и чл.7 от КСО, както и чл.40 ал.1 т.2 от ЗЗО. Т.е. липсват доказателства за наличие на придобит от жалбоподателя доход от извършвана стопанска дейност, поради което следва да се приеме, че за процесните месеци не е налице и осигурителен доход, въз основа на който да се определят задължителни осигурителни вноски за самоосигуряващо се лице за фондове – ДОО, ДЗПО – УПФ и ЗО. С оглед изложеното, следва да бъдат отменени съответно и установените задължения – ДОО за самоосигуряващи се за 2017 г. в размер на 507,84 лева и лихви в размер на 351,43 лева, установените задължения за здравно осигуряване по ЗЗО в размер на 147,20 лева и лихви в размер на 101, 85 лева, както и установените задължения за Универсален пенсионен фонд в размер на 184 лева и лихви в размер на 127, 32 лева.

В останалата си част, РА е законосъобразен, като издаден от компетентен орган, в предвидената от закона , при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие на материалния закон и неговата цел.

При този изход на делото и на основание чл.161 от ДОПК разноски се дължат, както на жалбоподателя съразмерно уважената част от жалбата, така и на ответника съобразно отхвърлената част на жалбата. Страните са заявили своевременно претенции за разноски. По делото се претендират разноски от жалбоподателя в размер на 1500 лева, от които съгласно представения договор за правна защита и съдействие са заплатени в брой 750 лева за адвокатско възнаграждение, като съобразно отменената част на РА, в негова полза съдът следва да присъди разноски в размер на 415,30 лева, а в полза на НАП съобразно отхвърлената част от жалбата и съобразявайки разпоредбата на чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.2 от Наредба № 1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 757, 06 лева.

Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно. От една страна не са изложени съображения от страна на процесуалния представител на ответника, а от друга страна, претендираният адвокатски хонорар е съобразен, както с Наредба № 1/2004г., така и с фактическата и правна сложност на делото.

Води от изложеното и на основание чл.160 ал.1 от ДОПК, съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221023005867-091-001/26.01.2024 г. издаден от М. Г. А. –Д. – орган, възложил ревизията и Й. Р. Н. –ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 563/25.04.2024г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, в частта на установените задължения годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2017г. в размер на 401, лева и лихви в размер на 247, 29 лева, както и в частта на определените задължения за ДОО по КСО за 2017 г. в размер на 507,84 лева и лихви в размер на 351,43 лева и установените задължения за здравно осигуряване на самоосигуряващи се по ЗЗО за 2017г. в размер на 147,20 лева и 101, 85 лева, както и задължения по КСО – Универсален пенсионен фонд за самоосигуряващи се лица за 2017г. в размер на 184 лева и лихви в размер на 127,32 лева .

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Б. Д., в останалата ѝ част срещу РА № Р-22221023005867-091-001/26.01.2024 г. издаден от М. Г. А. –Д. – орган, възложил ревизията и Й. Р. Н. –ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 563/25.04.2024г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, В ЧАСТТА на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 36,00 лв. и лихви в размер на 10,94 лв., за данъчен период 2020 г.; за годишен данък по ЗДДФЛ за ЕТ в общ размер на 2 716, 00 лв. и лихви в общ размер на 848,00 лв. за периодите 2020 г. и 2021 г. и за здравно-осигурителни вноски по реда на ЗЗО в общ размер на 1897,20 лв. и лихви в общ размер на 540,66 лв., за периодите 2020 г. и 2021 г.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на Т. Б. Д. ЕГН [ЕГН] сумата от 415,30 /четиристотин и петнадесет лева и тридесет стотинки/ лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Т. Б. Д. ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 757, 06 /седемстотин петдесет и седем лева и шест стотинки/ разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: